

Dat was Simon Korteweg, dit is ~~de~~ NOS, ^{Jazz} H III. Nu Mdr met: De Geschiedenis van de Jazz, deel 17.

laat 1 Louis Armstrong and his Savoy Ballroom Five: Beau Koo Jack (Alex Hill, Armstrong) 4/6 - 3:02 - CBS 62473

Louis Armstrong and his Savoy Ball Room Five voor Okeh in Chicago, 5 december 1928. Louis Armstrong-trompet, Fred Robinson-trombone, Jimmy Strong-klarinet, Don Redman-altsaxofoon, Earl Hines-piano, Mancy Cara-banjo en Zutty Singleton met een nu compleet drumstel. Inclusief bass-drum, de grote trom, en hi-hat, toen nog sock-cymbal genoemd. Het zijn twee op^Estangen gemonteerde bekkens die doormiddel van een voetpedaal tegen elkaar gedrukt kunnen worden.

Het stuk was "Beau Koo Jack" van Armstrong, en de pianist Alex Hill die ^{ook samen met} de partijen had uitgeschreven. Diezelfde session deed Armstrong als duet met Earl Hines een stuk dat hij in '23 met King Oliver had opgenomen: "Weatherbird".

dem Louis Armstrong and Earl Hines: Weatherbird (King Oliver) 4/laatste - 2:42 - idem

Trompettist Louis Armstrong en pianist Earl Hines, de grote modernisten uit de tweede helft van de jaren twintig, met "Weatherbird", Chicago, 5 december 1928. Twee dagen later nam de Savoy Ballroom Five een stuk van Armstrong en Hines op, dat nu 'Joints' zou heten en in de jaren dertig/veertig 'Reefers'. Marihuanasigaretten werden in de jaren twintig genoemd: "Muggles".

laat 2 Louis Armstrong a/h Savoy Ballroom Five: Muggles (Armstrong, Hines) 1/1 - 2:50 - CBS 62474

"Muggles", de Savoy Ballroom Five op 7 december 1928 zonder altsaxofonist/klarinetist Don Redman die, ook als arrangeur, weer wel meedeed bij de laatste session op 12 december. Er werden drie stukken opgenomen, ik koos het ~~laatste~~ laatste, met een korte dialoog van Armstrong en Redman die het hoge stemmetje doet. "Tight like that".

dem Louis Armstrong a/h Savoy Ballroom Five: Tight like That (Langston Curl) 1/3 - 3:16 - idem

En de titel is "Tight like that", 12 december 1928 in Chicago voor Okeh opgenomen door Louis Armstrong a/h Savoy Ballroom Five met Louis Armstrong-trompet, Fred Robinson-trombone, Don Redman-altsaxofoon, Jimmy Strong-klarinet en tenorsaxofoon, Earl Hines-piano, Mancy Cara-banjo en Zutty Singleton-drums. In 1929 ging Armstrong naar New York, o.a. om in de show 'Hot Chocolates' te spelen. We komen hem later in de geschiedenis van de jazz weer tegen, want nu draait het in ^{deze serie} ~~dit programma~~ om Chicago. Zoals de New Orleans Rhythm Kings zich vooral lieten leiden door de muziek die King Oliver in 1923 maakte met zijn Creole Jazz Band, zo deed dat een cornettist die 9 november 1906 in Chicago geboren was. Francis Joseph ~~Spanier~~

Spanier, genoemd Muggsy naar een toen vermaarde base-ball speler. Met een kwintet dat op de plaat kwam als de Bucktown Five maakte hij 2 februari 1924 volgens het oude mechanische systeem voor Gennett opnamen in Richmond, bij Chicago. Muggsy Spanier-cornet, Guy Carey-trombone, Volly DeFaut-klarinet, Mel Stitzel-piano en Marvin Saxby-banjo, die af en toe ook op een bekken sloeg. Dit is "Really a pain".

plaat 3

The Bucktown Five: Really a pain (geen comp. op label)
A/5 - 2:43 - Byg 529 055

"Really a pain", The Bucktown Five met Muggsy Spanier, ~~Buxi Beiderbecke~~ ^{17 jaar oud,} 2 februari 1924 voor Gennett. Dezelfde musici plus Joe Gish-tuba en Ben Pollack-drums, namen als The Stomp Six omstreeks juli 1925 op voor Autograph in Chicago. "Everybody loves my baby".

idem

The Stomp Six: Everybody loves my baby (geen comp)
B/laatste - 2:53 - idem

"Everybody loves my baby", The Stomp Six met Muggsy Spanier-cornet, Guy Carey-trombone, Volly DeFaut-klarinet, Mel Stitzel-piano, Marvin Saxby-banjo, Joe Gish-tuba en Ben Pollack-drums, juli 1925. Muggsy Spanier was in Chicago geboren, Leon Bix Beiderbecke kwam uit Davenport aan de Mississippi, westelijk van Chicago. Hij werd daar 10 maart 1903 geboren, speelde al heel jong op gehoor piano en moet jazz gehoord hebben van de raderboten die uit New Orleans kwamen. Op zijn 14e begon hij zichzelf cornet ^{te} leren spelen, want in dat jaar 1917 verscheen de eerste plaat van de Original Dixieland Jass Band. Vier jaar later is hij voor het eerst in Chicago, oktober 1923 gaat hij bij de Wolverines spelen. Al Gande is de trombonist Jimmy Hartwell-klarinet, George Johnson-tenorsaxofoon, de leider Dick Voynow-piano, Bob Gillette-banjo, Min Leibrock-tuba en Vic Moore-drums. Ze namen 18 februari 1924 voor Gennett op in Richmond: "Fidgety feet" van de Original Dixieland Jass Band, en een stuk van Tom Delaney dat een 'classic' zou worden: "Jazz me blues".

laat 4

The Wolverine Orchestra: Jazz me blues (Tom Delaney) ^{lijna 21 jaar oud,}
A/2 - 2:51 - Byg 529 054

The Wolverine Orchestra: "Jazz me blues", 18 februari 1924, eerste opname van cornettist Bix Beiderbecke, die een zeer persoonlijke stijl zou ontwikkelen, zoals ~~ook~~ blijkt uit een opname van 26 januari 1925, Bix Beiderbecke and his Rhythm Jugglers: Tommy Dorsey-trombone, Don Murray-klarinet, Paul Mertz-piano en Tommy Gargano-drums met een eigen stuk van Beiderbecke, voor zijn geboortestad en kwam vorm geen blues. "Davenport blues", slot van deel 17 in De Geschiedenis van de Jazz, MdR.

laat 5

Bix Beiderbecke and his Rhythm Jugglers: Davenport Blues (Beiderbecke)
B/laatste - 2:44 - Riverside RM 8810

Handwritten scribbles and numbers at the bottom right corner, including a large 'X' and the numbers '75 27'.